

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 6Ek/70/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121206502
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Hazucha
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6121206502.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: W. V. L., I.F.. XX.XX.XXXX, G. B. XX, XXX XX H., zast. zákonnou zástupkyňou (matkou): Y. N.Á., I.F.. XX.XX.XXXX, G. B. XX, XXX XX H., proti povinnému: V. L., I.. XX.XX.XXXX, N. XX, XXX XX N., zast.: JUDr. Stanislava Čagalová, advokát, so sídlom Hviezdoslavova 3, 971 01 Prievidza, o vymoženie výživného s prísl., vedenej u súdneho exekútora JUDr. Ladislav Ďordovič, so sídlom exekútorského úradu Mierové námestie 1, 911 01 Trenčín, pod sp. zn.: 32EX 147/21, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

I. Súd exekúciu v časti vymoženia zameškaného výživného vo výške 135,00 Eur podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku **z a s t a v u j e**.

II. Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie vo zvyšnej časti podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku **z a m i e t a**.

III. Povinnému sa voči oprávnenému **n e p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie.

IV. Oprávnenému sa voči povinnému **n e p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie.

o d ō v o d n e n i e :

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 14.01.2021 (v spojení s opravným návrhom) domáhal od povinného vymoženia zameškaného výživného (ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie) vo výške 345,00 Eur a bežného výživného vo výške 200,00 Eur mesačne na maloleté dieťa, a to na základe exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 10.06.2020, č. k.: 5P/10/2020-125.

2. Súdny exekútor doručil tunajšiemu súdu dňa 30.04.2021 návrh povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 19.04.2020 spolu s prílohami, vyjadrenie zákonnej zástupkyne oprávneného k návrhu povinného na zastavenie exekúcie.

3. Povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie podanom prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že predmetom exekúcie je vymoženie zameškaného a bežného výživného v prospech oprávneného. V zmysle vykonateľného rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 5P 10/2020-125 zo dňa 10.06.2020 povinný bol zaviazaný platením bežného výživného vo výške 200 € mesačne, vždy do posledného dňa predchádzajúceho mesiaca vopred, do rúk matky oprávneného, s účinnosťou od 01.03.2020. Vzhľadom k skutočnosti, že matka oprávneného na pojednávaní konanom dňa 10.06.2020 na Okresnom súde Prievidza pod č.k.5P/10/2020 (str. 3 zápisnice) potvrdila, že povinný oprávnenému zaplatil výživné na marec, apríl a máj 2020 po 150 €, súd ako zameškané výživné k prisúdenému bežnému výživnému súčinnosťou od 01.03.2020 určil sumu 350 € (t.j. zameškané výživné vo výške 50

€ za marec 2020, 50 € za apríl 2020, 50 € za máj 2020 a 200 € za jún 2020). Zároveň dal povinnému možnosť, aby toto zameškané výživné platil v mesačných splátkach po 20 € až do zaplatenia popri bežnom výživnom s účinnosťou od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti citovaného rozsudku (t.j. s účinnosťou od júla 2020). Z uvedeného rozhodnutia vyplynulo, že povinný mal do konca júna 2020 zaplatiť na výživu oprávneného za júl 2020 sumu 220 € ako bežné a zameškané výživné (Dôkaz: zápisnica z pojednávania zo dňa 10.06.2020). Dňa 22.06.2020 povinný poukázal do rúk matky sumu 220 € ako výživné (zameškané + bežné) na oprávneného za júl 2020. Takto platil do konca každého mesiaca na výživu oprávneného na nasledujúci mesiac buď poštovým poukazom alebo matke oprávneného s potvrdením o prevzatí výživného jej vlastnoručným podpisom. Od určenia výživného súdom má byť na výživu oprávneného do dnešných dní zaplatených 2 200 €, čomu tak aj je s poukazom na doklady o jednotlivých úhradách výživného. Návrh oprávneného je preto podaný bezdôvodne, keďže povinný si svoju vyživovaciu povinnosť od začiatku vydania exekučného titulu plní. Povinný voči oprávnenému do dnešných dní nemá žiadnu podlžnosť na výživnom, tobôž v rozsahu ako je uvedené v upovedomení o začatí exekúcie zo dňa 30.03.2021 (Dôkaz: doklady o úhradách výživného). Na základe vyššie uvedených skutočností preto povinný navrhol exekúciu zastaviť a oprávnenému uložiť povinnosť nahradiť trovy exekúcie. Zároveň povinný navrhol, aby mu bol voči oprávnenému priznaný nárok na náhradu trov exekúcie (pozostávajúce v trovách právneho zastúpenia podľa ustanovení o tarifnej odmene v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z. z. za dva úkony právnej služby: prevzatie a príprava zastúpenia, návrh na zastavenie exekúcie) v rozsahu 100 %.

4. Zákonná zástupkyňa oprávneného vo vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie uviedla, že s návrhom na zastavenie nesúhlasí, že výživné nebolo uhradené v plnej výške. Uviedla rozpis úhrad za rok 2020 (marec - 150,00 Eur, apríl - 150,00 Eur, máj - 150,00 Eur, jún - 220,00 Eur, júl - 220,00 Eur, august - 220,00 Eur, september - 220,00 Eur, október - 220,00 Eur, november - 220,00 Eur, december - 0,00 Eur), za rok 2021 (január - 80,00 Eur + 85,00 Eur + 55,00 Eur + 220,00 Eur, február 220,00 Eur, marec 220,00 Eur, apríl - zatiaľ 0,00 Eur), dlžná suma: 350,00 Eur, vyplatené: 160,00 Eur, zostatok 190,00 Eur).

5. Podľa § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b) exekučný titul bol zrušený, c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, 7l) pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

6. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

7. Podľa §61l ods. 1 Exekučného poriadku, o návrhoch na zastavenie exekúcie, ktoré majú odkladný účinok, rozhoduje súd prednostne.

8. Podľa § 61l ods. 2 Exekučného poriadku, na prejednanie návrhu na zastavenie exekúcie nie je potrebné nariadovať pojednávanie. Pred rozhodnutím môže súd nariadiť vypočutie určitej osoby.

9. Podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

10. V zmysle prvej vety § 48 ods. 2 Exekučného poriadku, exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nesplnil to, čo mu exekučný titul ukladá. Účelom exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do práv povinného. Uskutočňuje sa za podmienok a predpokladov vymedzených procesnými predpismi s cieľom uspokojiť nárok oprávneného, ktorý mu bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, prípadne vo verejnej listine (notárska zápisnica) a dobrovoľne sa nesplnil.

11. Súd preskúmal návrh povinného na zastavenie exekúcie, ako aj celý spis. Exekúcia proti povinnému sa vykonáva na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 10.06.2020, č. k.: 5P/10/2020-125. Výrok I. exekučného titulu znie: „Súd malol. W. V. L., I.. XX.X.XXXX, zveruje do osobnej starostlivosti matky, ktorá bude malol. dieťa v bežných veciach zastupovať a spravovať jeho majetok a otcovi určuje výživné na malol. W. V. sumou 200,- eur mesačne, vždy do posledného dňa predchádzajúceho mesiaca vopred, do rúk matky, s účinnosťou od 1.3.2020.“ Výrok II. exekučného titulu znie: „Zameškané výživné za obdobie od 1.3.2020 do vyhlásenia rozsudku v sume 350,- eur súd povoľuje otcovi splácať v mesačných splátkach po 20,- eur, spolu s bežným výživným, s účinnosťou od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti tohto rozsudku až do zaplatenia, pod následkom straty výhody splátok.“ Oprávnený si v opravnom návrhu na vykonanie exekúcie /ktorým opravil celú časť E) vymáhaný nárok/ uplatnil zameškané výživné (ku dňu podania návrhu, t. j. ku dňu 14.01.2021) vo výške 345,00 Eur a bežné výživné vo výške 200,00 Eur mesačne, pričom v doplňujúcich informáciách uviedol, že: „Zameškané výživné od 01.03.2020 do 10.06.2020 v sume 230,00 EUR. Zameškané výživné od 01.06.2020 do 31.12.2020 v sume 115,00 EUR. Bežné výživné od 01.01.2021 v sume 200,00 EUR.“ Zároveň v návrhu v časti H) Vyhlásenia a návrh uviedol: „Povinný uhradil oprávnenej v mesiacoch: - jún 200,00 EUR + 20,00 EUR splátka na zamešk. - júl 200,00 EUR + 20,00 EUR splátka na zamešk. - august 200,00 EUR + 20,00 EUR splátka na zamešk. - september 200,00 EUR + 20,00 EUR splátka na zamešk. - október 200,00 EUR + 20,00 EUR splátka na zamešk. - november 200,00 EUR + 20,00 EUR splátka na zamešk. - december 85,00 EUR - január 2021 - 80,00 EUR.“

12. Súd v základnom konaní teda vyčíslil zameškané výživné za obdobie od 01.03.2020 do vyhlásenia rozsudku (t. j. do dňa 10.06.2020) v sume 350,00 Eur, ktoré súd povolil povinnému splácať v mesačných splátkach po 20,00 Eur spolu s bežným výživným, a to s účinnosťou od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti tohto rozsudku až do zaplatenia, a to pod následkom straty výhody splátok. Súd uvádza, že sudca v I. výroku exekučného titulu stanovil do kedy je povinný (otec maloletého) povinný platiť bežné výživné: „... vždy do posledného dňa predchádzajúceho mesiaca vopred, do rúk matky, s účinnosťou od 1.3.2020.“ Z uvedeného znenia teda vyplýva, že povinný bol povinný platiť bežné výživné (spolu so splátkou výživného, ktorú bol povinný platiť spolu s bežným výživným - viď vyššie) vždy do posledného dňa v mesiaci za nasledovný mesiac, t. j. za mesiac júl 2020 do 30.06.2020, za mesiac august 2020 do 31.08.2020, atď.

13. Matka oprávneného v návrhu uviedla jednotlivé úhrady, avšak dátumy úhrad neuviedla (a to ani vo vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie), preto súd vychádzal z dátumov úhrad uvedených v dokladoch o úhradách priložených povinným k návrhu na zastavenie exekúcie. Matka oprávneného uviedla, že povinný uhradil v júni 2020: 200,00 Eur bežné výživné + 20,00 Eur splátku. Povinný priložil doklad o úhrade zo dňa 22.06.2020 na sumu vo výške 220,00 Eur. Matka oprávneného uviedla, že povinný uhradil v júli 2020: 200,00 Eur bežné výživné + 20,00 Eur splátku. Povinný priložil doklad o úhrade zo dňa 16.07.2020 na sumu vo výške 220,00 Eur. Matka oprávneného uviedla, že povinný uhradil v auguste 2020: 200,00 Eur bežné výživné + 20,00 Eur splátku. Povinný priložil doklad o úhrade zo dňa 14.08.2020 na sumu vo výške 220,00 Eur. Matka oprávneného uviedla, že povinný uhradil v septembri 2020: 200,00 Eur bežné výživné + 20,00 Eur splátku. Povinný priložil doklad o úhrade zo dňa 23.09.2020 na sumu vo výške 220,00 Eur. Matka oprávneného uviedla, že povinný uhradil v októbri 2020: 200,00 Eur bežné výživné + 20,00 Eur splátku. Povinný priložil doklad o úhrade zo dňa 14.10.2020 na sumu vo výške 220,00 Eur. Matka oprávneného uviedla, že povinný uhradil v novembri 2020: 200,00 Eur bežné výživné + 20,00 Eur splátku. Povinný priložil doklad o úhrade zo dňa 16.11.2020 na sumu vo výške 220,00 Eur. Matka oprávneného v návrhu uviedla, že povinný uhradil v decembri 2020: 85,00 Eur a v januári 2021: 80,00 Eur. Povinný priložil doklad o úhrade zo dňa 28.12.2020 na sumu vo výške 85 Eur, doklad o úhrade zo dňa 30.12.2020 na sumu vo výške 80 Eur (matka oprávneného uviedla, že táto suma vo výške 80,00 Eur bola uhradená až v januári, súd dal však za pravdu povinnému, že bola uhradená dňa 30.12.2020, keďže priložil doklad o úhrade s týmto dátumom). Povinný teda v decembri uhradil len sumu vo výške 165,00 Eur (85,00 Eur + 80,00 Eur = 165,00 Eur) namiesto 220,00 Eur (200,00 Eur bežné výživné + 20,00 Eur splátka zameškaného výživného). Vzhľadom na to, že podľa zaužívanej súdnej praxe sa úhrady na výživné najskôr započítajú na bežné výživné a až potom na najskôr splatné zameškané výživné (Podľa uznesenia Okresného súdu Námestovo zo dňa 11.04.2017, sp zn.: 8Er/1430/2014, v ktorom sudca (okrem iného) uviedol, že: „Ak ide o exekúciu na vymoženie pohľadávky na výživnom, prijaté plnenia exekútor použije (započíta) vždy najskôr na bežné výživné.“ Podľa § 60 ods. 3 Exekučného poriadku, ak ide o exekúciu na vymoženie pohľadávky na výživnom, postupuje exekútor v súlade s

odsekmi 1 a 2 tak, že prijaté plnenia použije vždy najskôr na bežné výživné. „Ak je predmetom exekúcie vymoženie pohľadávky na výživnom a exekúcia sa vedie jednak na vymoženie zameškaného výživného a jednak na vymoženie bežného výživného, exekútor je každé prijaté alebo vymožené plnenie povinný započítať vždy najprv na úhradu bežného výživného a sumu prevyšujúcu výšku bežného výživného môže následne započítať na úhradu zameškaného výživného.“ /Komentár k § 60 Exekučného poriadku, kolektív autorov, www.epi.sk <<http://www.epi.sk>>. „Suma poukázaná oprávnenému sa započíta najskôr na bežné výživné, potom na omeškané výživné, potom na príslušenstvo a potom na trovy oprávneného v exekučnom konaní.“ (TOMAŠOVIČ, Marek. § 60. In: ŠTEVČEK Marek, KOTRECOVÁ Alexandra, TOMAŠOVIČ Marek, MOLNÁR Peter. Exekučný poriadok. 3. vydanie. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2018, s. 293.), tak túto úhradu vo výške 165,00 Eur je potrebné započítať na bežné výživné za mesiac január 2021 (splatnú posledný deň v mesiaci december 2020), pričom povinný zostal dlžný na bežnom výživnom 35,00 Eur. Zároveň povinný nezaplatil splátku zameškaného výživného za obdobie od 01.03.2020 do vyhlásenia rozsudku (t. j. do dňa 10.06.2020) vo výške 20,00 Eur, čím stratil výhodu splátok a došlo k zročnosti celého dlhu za obdobie od 01.03.2020 do vyhlásenia rozsudku, ktorý ku dňu vyhlásenia rozsudku predstavoval sumu vo výške 350,00 Eur a po zohľadnení čiastočných úhrad predstavoval sumu vo výške 230,00 Eur (350,00 Eur - 20,00 Eur - 20,00 Eur - 20,00 Eur - 20,00 Eur - 20,00 Eur = 230,00 Eur). Celkové zameškané výživné k poslednému dňu v mesiaci december 2020, t. j. ku 31.12.2020 teda predstavovalo sumu vo výške 265,00 Eur (35,00 Eur + 230,00 Eur = 265,00 Eur). Oprávnený (zast. matkou) si v opravnom návrhu uplatnil zameškané výživné vo výške 345,00 Eur, z uvedeného však vyplýva, že nárok mal len na sumu vo výške 265,00 Eur, preto bol návrh oprávneného na vykonanie exekúcie v časti zameškaného výživného vo výške 80,00 Eur (345,00 Eur - 265,00 Eur = 80,00 Eur) nedôvodný. Povinný ďalej priložil doklad o úhrade zo dňa 13.01.2021 na sumu vo výške 55,00 Eur. Návrh na vykonanie exekúcie bol doručený súdu dňa 14.01.2021. Matka oprávneného však uvedenú čiastočnú úhradu vo výške 55,00 Eur neoznámila súdu, ani ju nezohľadnila, preto bol návrh oprávneného na vykonanie exekúcie aj v tejto časti nedôvodný. Z uvedeného dôvodu je potrebné exekúciu v časti zameškaného výživného vo výške 135,00 Eur (80,00 Eur + 55,00 Eur = 135,00 Eur) rozhodnutím súdu podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku zastaviť. Oprávnený teda mal v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie, s prihliadnutím na čiastočné úhrady povinného, nárok na zameškané výživné (ku dňu podania návrhu) vo výške 210,00 Eur (345,00 Eur - 80,00 Eur - 55,00 Eur = 210,00 Eur) a bežné výživné vo výške 200,00 Eur mesačne - v tejto časti bol teda návrh na vykonanie exekúcie podaný dôvodne, v dôsledku čoho si oprávnený (zast. matkou) dôvodne uplatnil aj trovy exekúcie v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie vo výške 19,80 Eur /trovy za spísanie návrhu na vykonanie exekúcie u súdneho exekútora/, ktoré je povinný oprávnenému povinný uhradiť. Súd poznamenáva, že povinný nesie dôkazné bremeno, aby preukázal skutočnosti ním tvrdené v návrhu na zastavenie exekúcie a takéto skutočnosti musí preukázať relevantnými dôkazmi (v zmysle konštantnej judikatúry dôkaz o zániku dlhu zaťažuje v konaní o výkon rozhodnutia povinného: viď rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky spis. zn. 4 Cdo 83/02 zo dňa 30. júla 2002). Povinný je zároveň povinný uhradiť súdnemu exekútorovi trovy súdneho exekútora.

14. Čo sa týka všetkých ďalších úhrad povinného (výživné za nasledovné mesiace - úhrada zo dňa 25.01.2021 vo výške 220,00 Eur, zo dňa 24.02.2021 vo výške 220,00 Eur, zo dňa 28.03.2021 vo výške 220,00 Eur, tak tieto boli uhradené povinným až po začatí exekučného konania (t. j. po dni 14.01.2021), ide tak o čiastočné vymoženie pohľadávky a teda exekúcia bez ďalšieho v tejto časti končí a súd rozhodnutie nevydáva. Súd uvádza, že splnenie dlhu je dôvodom na zastavenie exekúcie len vtedy, ak k plneniu došlo mimo vykonávania exekúcie, t. j. ešte pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie. K uvedenému súd poukazuje na uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 19.06.2019, sp. zn.: 6Ek/737/2018, ktorým sudca zamietol sťažnosť proti uzneseniu Okresného súdu Banská zo dňa 01.04.2019 a v ktorom sudca okrem iného uviedol, že: „Súd pre úplnosť zdôrazňuje, že návrh na vykonanie exekúcie bol podaný po práve, keď v čase podania návrhu zo strany oprávneného celá vymáhaná istina zo strany povinnej uhradená nebola. Súd ďalej pripomína, že exekúcia môže byť ukončená podľa § 61o Exekučného poriadku vydaním upovedomenia o ukončení exekúcie súdnym exekútorom v prípade, ak povinný splní celý vymáhaný nárok, vrátane trov exekúcie. Splnenie vymáhaného nároku sa považuje zo strany povinného za relevantné len v prípade, ak popri vymáhanom nároku, ktorý je vymedzený v poverení na vykonanie exekúcie, vrátane trov exekúcie oprávneného, uhradí aj trovy súdneho exekútora. Pokiaľ mieni povinná doceliť ukončenie exekúcie, bude musieť prostredníctvom súdneho exekútora (§ 61 f ods. 1 Exekučného poriadku) uhradiť nielen celé príslušenstvo judikovanej pohľadávky, ale aj trovy exekučného konania oprávneného a trovy súdneho exekútora. Keďže z vykonaných úhrad nevyplýva, že by povinná uhradila celé príslušenstvo pohľadávky

a trovy exekúcie, zastavením exekúcie v danom štádiu konania by súd neodôvodnenie zbavil povinnú jej záväzkov, a to na úkor oprávneného a súdneho exekútora, čo je v príkrom rozpore s účelom exekučného konania.“ K uvedenému súd poukazuje aj na uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 10.08.2020, v ktorom sudca okrem iného uviedol, že: „... dáva sudca do pozornosti skutočnosť, že sudcovia sa na exekučnom grémiu Okresného súdu Banská Bystrica konaného v januári 2018 väčšinou uzniesli, že v prípade, ak povinný uhradí pohľadávku priznanú exekučným titulom po začatí exekučného konania, avšak pred začatím exekúcie (hoci už súd vydal poverenie, lebo o úhrade nemal vedomosť) a predmetnú skutočnosť povinný namieta v návrhu na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, nie je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku z dôvodu, že nedošlo k zániku celého vymáhaného nároku tak, ako to predpokladá citované ustanovenie, keďže vymáhaný nárok pri peňažnom plnení podľa § 48 ods. 3 písm. g) Exekučného poriadku tvoria aj trovy exekúcie oprávneného. Uvedený záver z grémiu bol opätovne väčšinou hlasov sudcov exekučného grémiu potvrdený aj vo februári 2019.“ Súd uvádza, že uskutočnenie platieb počas exekúcie sa preukazuje priamo poverenému súdnemu exekútorovi, pričom uvedené úhrady eviduje súdny exekútor, ako aj oprávnený, sú započítané na vymáhanú pohľadávku a znižuje sa týmto plnením aktuálna výška vymáhaného nároku, exekučný súd osobitné rozhodnutie o zastavení exekúcie v tejto časti nevydáva. Skutočnosť, či aktuálna výška vymáhaného nároku zohľadňuje čiastočné plnenia, je preukázateľná najmä z evidencie vedenej súdnym exekútorom, prípadne z potvrdenia súdneho exekútora o splnení dlhu alebo jeho časti, ktoré je exekútor na požiadanie povinného povinný vystaviť (§ 29 ods. 11 Exekučného poriadku). Iba v prípade, že by zo strany exekútora, resp. oprávneného, nebola určitá platba uznaná na plnenie vymáhanej pohľadávky a hrozilo by jej duplicitné vymáhanie, môže sa povinný na exekučnom súde domáhať čiastočného zastavenia exekúcia podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku.

15. Podľa uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 22.02.2019, sp. zn.: 68Ek/1534/2018 v obdobnej exekučnej veci, v ktorom (v bode 31., 33. a 35 odôvodnenia) sudca (okrem iného) uviedol, že: „V prejednávanej veci, súd po preskúmaní súdneho spisu zistil, že oprávnený žiadal vykonať exekúciu na základe návrhu na vykonanie exekúcie doručeného súdu dňa 29.10.2018, kedy sa voči povinnému začalo exekučné konanie. Exekúcia sa začala dňa 31.10.2018, doručením poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi. Dňa 12.11.2018, t.j. po začatí exekúcie, povinný uhradil oprávnenému sumu vo výške 2.054,04,-EUR, ktorá predstavuje uhradenie istiny vo výške 2.044,04,-EUR a príslušenstva istiny vo výške 10,-EUR. Povinný tak uhradil oprávnenému vymáhaný nárok v celom rozsahu. ... Sudca považuje za potrebné uviesť, že dôvod na zastavenie exekúcie na základe splnenia vymáhaného nároku zo strany povinného (v zmysle § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku) tak, ako ho dňa 13.11.2011 navrhoval povinný, je daný iba vtedy, ak k splneniu judikovanej pohľadávky oprávneného došlo v čase od vzniku exekučného titulu do začatia exekučného konania. Ak však nastane splnenie nároku oprávneného povinným po začatí exekučného konania, v tomto prípade po začatí exekúcie (bola začatá dňa 31.10.2018 a nárok oprávneného bol splnený dňa 12.11.2018), nie je daný zákonný dôvod na zastavenie exekúcie v zmysle uvedeného ustanovenia. Ide o plnenie považované za vymožené súdnym exekútorom, ktoré spôsobuje reálne zastavenie exekúcie (t.j. ipso facto) samotným týmto plnením, o čom nie je potrebné rozhodovať uznesením súdu. Postup vyššieho súdneho úradníka a ani jeho rozhodnutie preto nemožno považovať za správne. Návrh povinného mal byť správne zamietnutý a súdny exekútor mal pokračovať v exekúcii vymáhaním trov exekúcie od povinného. ... Vyšší súdny úradník nesprávne postupoval, keď rozhodoval o trovách exekúcie, nakoľko ako už sudca uviedol, v danom prípade nemala byť exekúcia zastavená a súd teda nemal rozhodovať ani o trovách exekúcie. ... „

16. Súd už len pre úplnosť poukazuje na § 61h ods. 1 písm. e) Exekučného poriadku, podľa ktorého exekútor vydá upovedomenie o odklade exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania, platiteľovi mzdy povinného, banke, dlžníkovi povinného alebo iným osobám dotknutým exekúciou, ak povinný pri exekúcii na vymoženie pohľadávky na výživnom zaplatil zameškané výživné vrátane trov oprávneného a exekútora, podal žiadosť o odklad exekúcie a vyhlásil, že bežné výživné bude ďalej prostredníctvom exekútora plniť dobrovoľne a na § 61n ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku, podľa ktorého pri exekúcii na vymoženie pohľadávky na výživnom, ktorá bola odložená podľa § 61h ods. 1 písm. e), povinný prostredníctvom exekútora splnil riadne a včas bežné výživné počas troch po sebe nasledujúcich mesiacov.

17. Súd pri svojom rozhodovaní o návrhu povinného vychádzal z vyššie citovaného ustanovenia zákona, z ktorého vyplýva, že návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Povinný musí uviesť okolnosti, ktoré podľa neho po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáhateľnosti bránia. S ohľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti je teda nepochybné, že návrh na zastavenie exekúcie bol dôvodný v časti zameškaného výživného vo výške 135,00 Eur a vo zvyšnej časti nedôvodný.

18. Exekúcia je vedená na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu, pričom súd mal za preukázané, že po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili sčasti zánik vymáhaného nároku, preto súd v tejto časti exekúciu zastavil (výrok I. uznesenia). Súd však na základe uvedených skutočností dospel k záveru, že nie sú splnené zákonné podmienky na to, aby vo veci mohlo byť vydané rozhodnutie o zastavení exekúcie v celosti podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, a preto návrh na zastavenie exekúcie povinnej v zmysle § 61l ods. 3 Exekučného poriadku vo zvyšnej časti zamietol (výrok II. uznesenia).

19. Podľa § 255 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

20. Vzhľadom na skutočnosť, že exekúcia vedená voči povinnému bola v časti zastavená (t. j. čiastočný úspech povinného), ako aj vzhľadom na skutočnosť, že vo zvyšnej časti bol návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietnutý (t. j. čiastočný úspech oprávneného), súd v súvislosti s uplatneným nárokom povinného na náhradu trov konania za podanie návrhu na zastavenie exekúcie uvádza, že postupoval v zmysle ustanovenia § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, a povinnému nepriznal nárok na náhradu trov konania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie. Súd oprávnenému voči povinnému nepriznal nárok na náhradu trov konania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, nakoľko oprávnenému žiadne trovy konania v súvislosti s podaným vyjadrením k návrhu povinného na zastavenie exekúcie nevznikli a ani si ich neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.